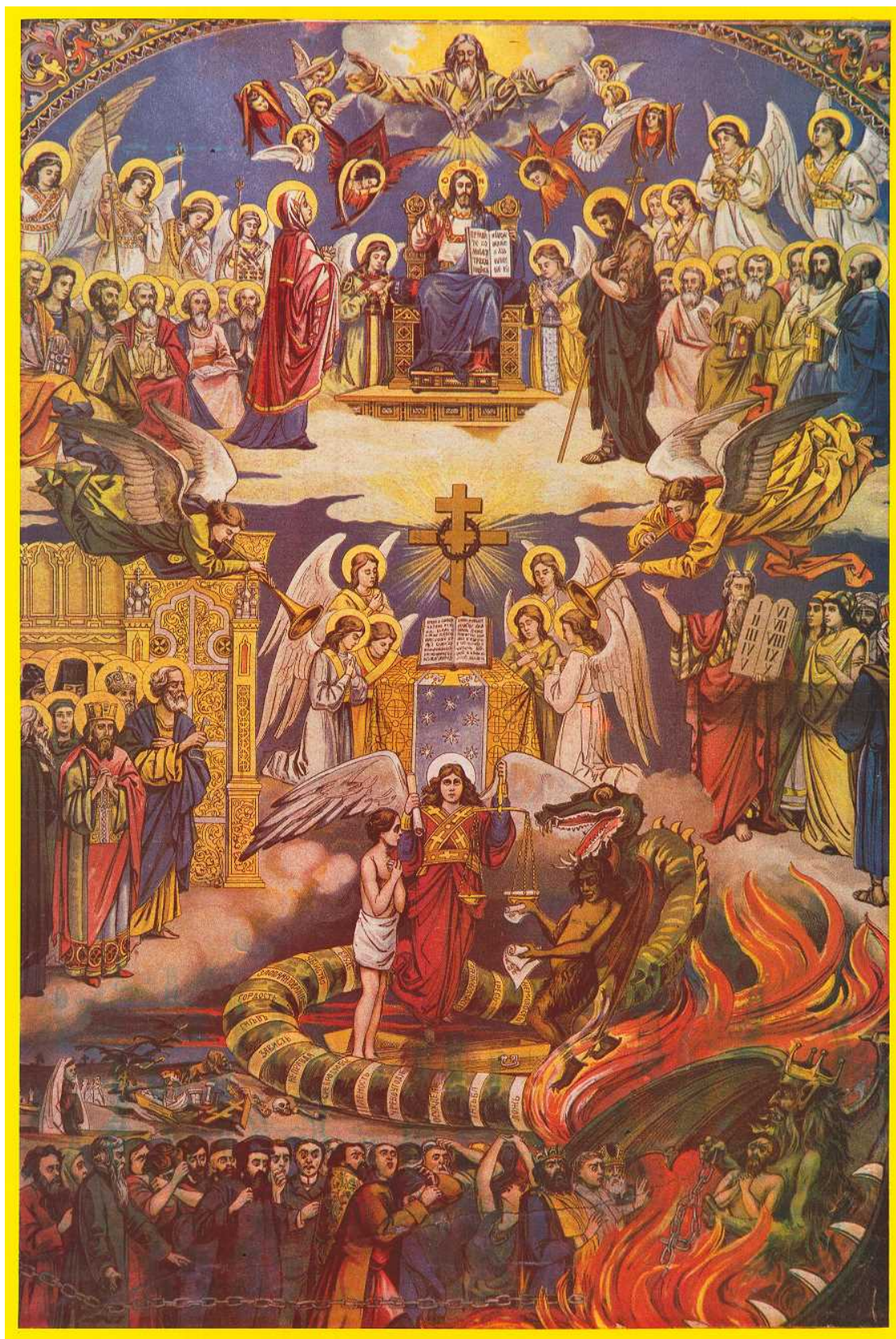

6 Μαΐου 2020

Άγιος Νικόλαος Επίσκοπος Αχρίδος ο Βελιμίροβιτς: Για την ανάγκη επιφυλακτικότητας όσων νομίζουν ότι είναι ασφαλείς

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

«Ὡστε ο δοκῶν εσάναι βλεπέτω μη πέση» (Α΄ Κορ. 10,12)

Ο απόστολος ο οποίος δίνει τέτοια συμβουλή γνώριζε τέλεια την ανθρώπινη φύση

και όλες τις αδυναμίες της. Η εμπειρία αυτή επιβεβαιώνεται μέρα με τη μέρα: μόλις ένας άνθρωπος βγει από τη λάσπη της αμαρτίας και ανορθωθεί, αμφιταλαντεύεται και πέφτει ξανά. Μόλις θεραπευτεί από την αμαρτία της γαστριμαργίας, πέφτει στο πάθος της κενοδοξίας. Ή μόλις εκτείνει το χέρι του για να ελεήσει κάποιο φτωχό, η υπερηφάνεια τον ρίχνει στην άλλη πλευρά. Ή μόλις πάρει την καλή συνήθεια να προσεύχεται, ανοίγει το στόμα του διάπλατο για να υποτιμήσει εκείνους που δεν είναι συνηθισμένοι ακόμη στην προσευχή. Ή μόλις νοιώσει ότι το Πνεύμα του Θεού τον καθοδηγεί στο μονοπάτι της σωτηρίας, αμέσως τοποθετείται ως διδάσκαλος προς όλους· μέχρι που, δυστυχώς, με τη στάση αυτή διώχνει εντελώς το Πνεύμα από μέσα του.

Όταν ο Κύριος προφήτευσε στους μαθητές του ότι όλοι επρόκειτο να Τον αρνηθούν και να σκορπίσουν απο κοντά Του, ο Πέτρος τότε, βέβαιος για τη σταθερότητα του φώναξε: Ει πάντες σκανδαλισθήσονται εν σοι, εγώ ουδέποτε σκανδαλισθήσομαι (Ματθ. 26,33). Ο Κύριος, διακρίνοντας μέσα την καρδιά του Πέτρου και βλέποντάς τον ήδη να έχει πέσει σε αυταπάτη και υπερηφάνεια, του απάντησε:...εν ταύτη τη νυκτί πριν αλέκτορα φωνήσαι τρις απαρνήση με» (Ματθ.26,34). Όταν μια τέτοια πτώση συνέβη στον απόστολο, ο οποίος ζούσε τόσο κοντά στον Κύριο, γιατί δεν θα συνέβαινε και σε εμας; Αυτός, αδελφοί μου, είναι ο λόγος που όταν σηκωνόμαστε μετά από κάποια αμαρτία και φεύγουμε μακριά και ανορθωνόμαστε, πρέπει να αποδίδουμε το γεγονός στη δύναμη και το έλεος του Θεού και όχι στους εαυτούς μας· θα πρέπει άγρυπνα να προστατεύουμε τους εαυτούς μας και να ικετεύουμε το Θεό να μην πέσουμε ξανά, είτε στη μία είτε στη άλλη πλευρά, αλλά να βαδίζουμε την ορθή οδό του Κυρίου.

Ω Παντεπόπτα Κύριε, βοήθησέ μας να σταθούμε ορθοί ενώπιον Σου με τη χάρη του Πνεύματός Σου· κι όταν έχουμε ανορθωθεί, κράτησέ μας για να μην πέσουμε ξανά. Ότι Σοι πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους αιώνας. Αμήν.

Πηγή: Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, *Ο Πρόλογος της Οχρίδας*, Εκδ. Άθως, Αθήνα 2009, σ. 77-78.